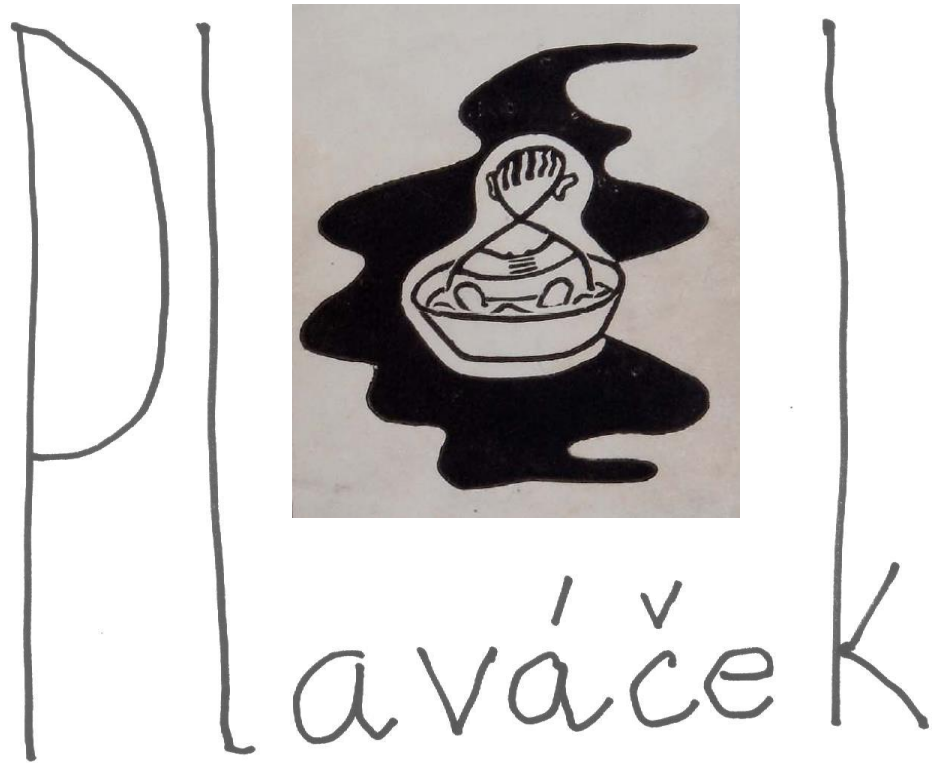

2024

č. 5

Nezapomeň!

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 3. července 2024 od 16:00 u Chinga v Lipencích (Hudební 535, 150 00 Praha 5 – Dolní Černošice)

Zápis

Sešli jsme se v hojném počtu (jako obvykle u **Jakuba**): **Jakub, Job, Pim, Pegas, Kost'a, Kačka, Bob, Golfík, Pacík, Petr, Zub, Cancidlo, Mahdí, Přemík, Zbyněk, Rejp, Yško**, a chvíli s námi byla **Alenka** a **Anča**

Omluvenky

Foky vyklízí dílnu a stěhuje ji jinam ve Zbraslavi.

Ahoj, ačkoli je pěkné počasí a u **Jakuba** bude jistě krásně, nestíhám a nejsem schopen se účastnit schůzky. Jak se zdá, nestihnu ani Nižbor, kam bych se jinak rád vypravil. Pozdravuji **Jakuba** a ostatní, snad se uvidíme koncem měsíce. S pozdravem **Mahu**

Tak jako každý rok se schůzka u **Jakuba** těšila velkému zájmu. Jistě je pro to různé vysvětlení, ale asi hlavní je krásná zahrada a posezení pod rozschatými stromy, a pak skvělé pohoštění, které jako vždy připravila Jakobova **Alenka**. To vše jistě přispělo k rozsáhlé kuloárové zábavě.

Fotografoval **Golfík**:

Kost'a, Rejp, Kačka, Cancidlo, Pegas, Yško, klečící Zbyněk, Přemík, Pacík, Jakub, Bob, Zub, Alenka, Golfík

Jeden z účastníků schůzky

Na schůzce byl vznesen dotaz od organizátorů, kdo by jel na na navrhovaný výlet do Windischgrätzovy jízdárny u Tachova, Kynžvartského zámku a do kláštera v Kladrubech, včetně garden party v Mariánských Lázních. Překvapivě se přihlásil pouze **Zbyněk**. Takže se tento výlet před prázdninami konat nebude. Tak alespoň si výlet udělejme virtuálně (jak je to dnes u lenošivého obyvatelstva zvykem).

Zrekonstruovaná jízdárna ve Světcích u Tachova

Metternichův zámek v Kynžvartu se sbírkou kuriozit včetně japonského samuraje a egyptské mumie

Místo předpokládané garden party na královském golfovém hřišti v Mariánských Lázních

Třetí největší chrám v Čechách v klášteře v Kladrubech (po sv. Vítu v Praze a Nanebevzetí Panny Marie v Kutné hoře). Ten kladrubský chrám s klášteřem je velmi zajímavý solitér v lesích

Třeba se pokusíme zorganizovat něco podobného na podzim.

V předstihu poslal **Reyp** instrukce k srpnové schůzce-výletu

Schůzka a výlet Prvostředečníků 7. srpna

Sraz v 10:30 hod. na Budějovické na zastávce autobusu č. 337, který nás odveze do Nespek (dříve Bobánkovo).

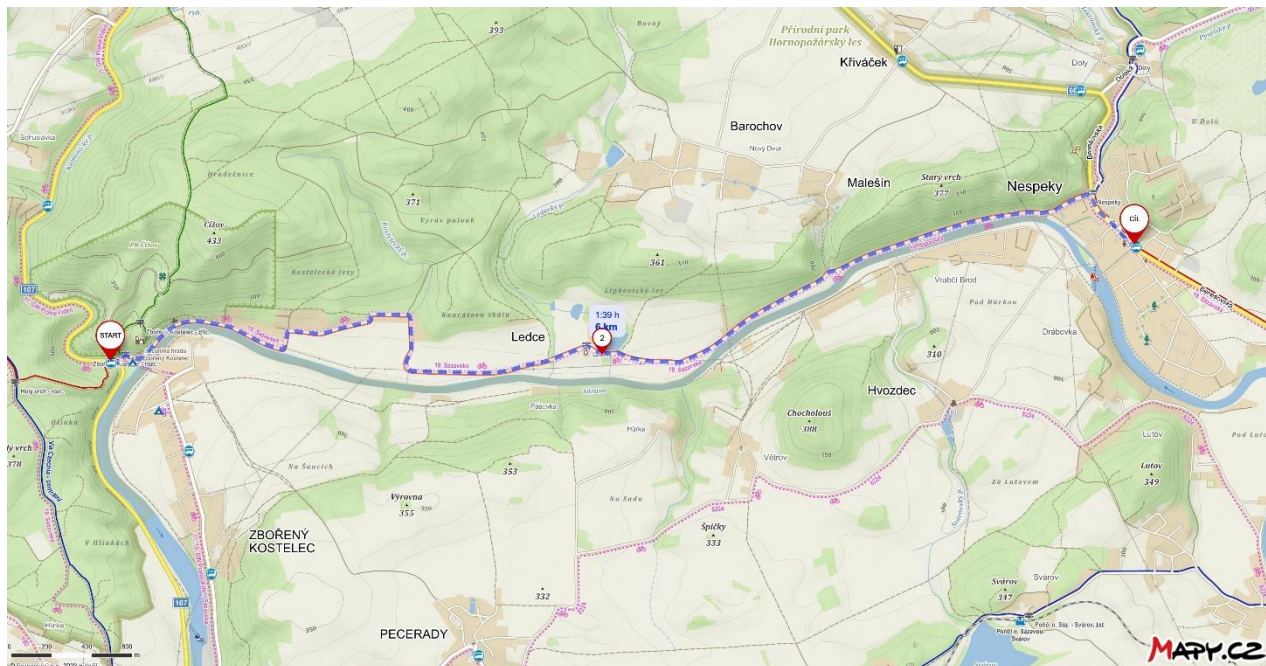
Tam budeme v 11:38, a po krátké vzpomínce na **Bobánka** vyrazíme podél Sázavy do osady Ledce (cca 3 km). Taky pobudeme u **Eggy**, poobědváme a prohlédneme stav výroční pramice, vyrobené k loňskému 110letí Pětky.

Poté se vydáme dál podle řeky až do Zbořeného Kostelce, ke zřícenině stejnojmenného hradu. Návštěva této zříceniny není povinná, ale možná.

Odjezd do Prahy bude ze zastávky Týnec nad Sázavou, Zbořený Kostelec – hrad, podle toho jak a kdy tam dojdeme, 15:42, 16:42, 17:42, 18:42.

Toto nabízí a na vycházku zve **Reyp**

Mapa výletu

Zpráva o Nižborském táboráku 2024 (s trochou historie)

Posledním větším shromážděním Pětkařů v rámci oslav 110 let trvání a takřka nepřetržité činnosti Pětky byl tradiční Nižborský táborák. Konal se v sobotu 8. června 2024 v údolí Výbrnice nedaleko Nižboru, u srubu, který stojí na místě původního objektu správce skautské rezervace.

Táborák v tomto místě, resp. v širším okolí Výbrnice, se koná již od roku 1968. Původně se konal nad údolím, na Krkavčí hoře. Po několika ročnicích byl přesunut nad nedalekou vesnicí Železná, a opět po pár letech do údolí Výbrnice, ke srubu. Po obnově skautingu se opět několik let konal na Krkavčí hoře, a pak se přesunul definitivně do údolí. Ty přesuny souvisely vesměs se změnou postojů různých osob zvenčí k našemu setkávání a k táborákům jako takovým. Původně nás nějakou dobu někde tolerovali. Pak nám bylo naznačeno, že nejsme vítáni. Tak jsme se na pár let přemístili nad vesnicí Železná, a pak do údolí ke srubu. Po obnově skautingu zase na Krkavčí horu, ale zase jen na pár let. To místo je obklopeno lesními porosty, a rozdělávání ohně v lese je de jure zakázáno.

V údolí u srubu je to bezpečnější, souvisí to zde i s historií Pětky a památkou Braťky. A dnes patří louka a srub rodině Machkových, kteří jsou nám přátelsky nakloněni, neboť mají také skautskou minulost. Umístěním menhiru s pamětní deskou Braťky se pak tato lokalita stala vlastně jakýmsi naším poutním místem. A nemusí být jen naším, ale i obecně skautským, protože význam Braťky přesahuje tradice Pětky, ale je mnohem širší, zasahuje celé české skautské hnutí.

Letošní táborák se uskutečnil za celkem početné účasti všech oddílů, tedy dívčího, klukovského, Pišišvorů i Sluníček a roverů. Těch dorazilo 6, tedy děvčat, která pomohla s přípravou paliva na táborák. To jsem v týdnu předtím v lese nařezal. K nim se posléze přidaly i světlušky. Pak dorazili Pišišvorů, a nakonec na kolech také skautky a skauti. Oddíly i s vedením čítaly dohromady jistě 50 osob. A k tomu se dostavilo také 27 starších oldskautek, oldskautů, příznivců Pětky, a také 2 pětkařské děti. A tak věkové spektrum účastníků zahrnuje minimálně 75 let (nejstarší hostitel Áša a nejmladší náš vnouček Kašpar).

Ve Výbrnici je nový vlajkový stožár. Na jeho realizaci se podíleli u Fokyho na Zbraslavi Zbyněk s Heklošem, a na vztyčení Hojta, Jemu a jejich manželky Peggy a Hanka. Všem patří můj dík! A tak zahájil akci nástup a vztyčení vlajek. Ještě před zažehnutím ohně jsme uctili Braťkovu

památku jeho oblíbenou písničkou „Žiadnej neví, co je láska“. Pak jsme vlajky spustili a odebrali se k táborovému kruhu, který ale nebyl klasický, jednalo se jen o místní ohniště.

U táboráku nechyběly tradiční výstupy, a zejména ty v podání Sluníček byly klasicky živelné a obecnstvu zcela nejasné. Zpěv doprovázelo kytarové kvarteto vedené Peškem, a od zahajovací „Červená se line záře“ až po závěrečnou „Večerku“ jsme si s chutí zazpívali. Rozloučili jsme se, myslím všichni spokojeni, zhruba kolem 11. hodiny večerní.

Ahoj v Nižboru zase někdy příště. **Reyp**

Fotografovali **Áša, Hugo a Reyp**

V pozadí **Štěně**, blíže **Luděk, Trumšaj, Pešek** a **David Vašek**

Budulovic a **Selim**

Nástup u stožáru

Vlajka vzhůru letí

Pocta **Brat'kovi**

Kormidelníci zapalují táborák

Červená se line záře

Celkový pohled na táborák a všechny účastníky

Sluníčka a jejich vystoupení

Pišišvoři a jejich vystoupení

Bobo připravil pro skauty na letošní léto soutěž, kterou zveřejnil v časopise Skaut-Junák.

Pro nás, kdo jsme s **Bratřkou** byli, je to skvělý počín. **Bratřka** si to ve své skromnosti zaslouží.

Bud' jako Bratřka!

*Zapoj se do táborové
soutěže ke 130. výročí narození
Bratřky a získej výroční
kovový odznak na kroj.*

KDO BYL BRATŘKA?

Jaroslav Novák – Bratřka byl jeden z prvních skautských vedoucích, který svůj oddíl – pražskou Pětku – vedl celých 50 let.

- Podnikal s ní velké dobrodružné výpravy, například tábor jako přírodovědnou expedici Národního muzea v Tatrách, ve výšce přes 1500 metrů nebo dva měsíce cesty na plachtnici po Jaderském moři.
- Vymyslel zkoušku Tří orlích per, kterou se po jeho vzoru už více než sto let snaží splnit tisíce táborníků (viz komiks na protější straně).
- Dbal na to, že hlavní v oddíle je vždy družina a její rádcové.
- Když po dvaceti letech převedl oddíl k vodním skautům, ustanovil jako vlajkovou loď pramici, právě proto, že na ní družina může být pohromadě, což vydrželo dodnes.
- Napsal také první junácký román Skautská srdce a další knihy i metodické příručky.
- Sám byl malým, nenápadným mužem v pozadí, ale přitom se stal jednou z největších postav našeho hnutí.

28 SPLŇ ČTYŘI
VÝZVY!

Splň následující čtyři úkoly buď sám, nebo spolu s dalšími členy družiny, a odznak je tvůj:

1 ZAŽIJ DOBRODRUŽSTVÍ!

Dobrodružství nemusí být jen velká prázdninová cesta do dalekých krajů, ale i malé objevování neznáma. Domluv se na táboře s vedoucím a vyrazte sami s družinou či menší partou (viz úkol 3) zažít malé dobrodružství. Jděte třeba hodinu korytem potoka či zajděte k rybníku na noční koupání. Nebo vyrazte na krátkou sluneční výpravu, kdy musíte jít cestou stále přímo za sluncem od východu po budíček apod. Pokud budete soutěžit o odznak všichni, je fajn vymyslet a zkusit dobrodružství víc, ale není to nutné.

2 ZMĚŇ TO!

Velmi často děláme na táboře hodně věcí metodou „letos jako loni“. Bratřka se snažil přicházet neustále s novými podněty, neustrnout na místě. Vymyslel pro svůj oddíl stále něco nového. Zkus to i ty se svou družinou. Zamyslete se, co děláte stále stejně, a zkuste to jinak. Vyzdobte si podsadu květinovými truhlíky, oživte její vnitřní vybavení, jděte nakoupit někdy pěšky místo autem, změňte či obměňte některý z vašich rituálů...

3 POSIL PARTU!

Zkuste plnit úkoly této výroční výzvy jako družina či menší parta. Zároveň si najděte a vytvořte nějaké společné místo, kde můžete vymyslet, plánovat a být spolu. Bratřka ve své knize Skautská srdce popisuje, jak si skauti postavili orlí hnízdo v korunách stromů. Ale nemusí jít o tak náročnou stavbu, zkuste třeba družinovou jídelnu, vlastní táborový kruh apod.

4 POMÁHEJ!

Bratřka s oddílem konal tzv. rytířské pochůzky. Vydali se někam do města a hledali, kde by komu mohli pomoci. Můžete takto vyrazit do nejbližší vesnice a vyvěsit třeba plakáty, ať se vám ozvou lidé, co by potřebovali s něčím pomoci. Nebo projděte okolí tábora a opravte či zbudujte lávku přes potok nebo vyčistěte studánku.

Důkazy o splněných úkolech nám můžeš podat prostřednictvím formuláře na skaut.cz/sj/224/bratka od 1. 7. do 30. 9. 2024, kdy soutěž končí. Odznak ti pošleme do konce roku.

Hanka poslala krátkou, ale výstižnou, vzpomínku na **Brat'ku**, když jsme byli v r. 1955 na táboře na Slapech:

„Při štrachání ve sklepě jsem padla na zajímavou velkoformátovou fotku ze Slapské přehrady 1955, nejspíš ze sezení kapitanátu. Vpravo zřejmě **Brat'ka** vedle **Švíga**.“

„K tomu se váže moje vzpomínka, jak jsme se s mou maminkou tam jely podívat, a uvítal nás **Brat'ka**, který dlouhou tyčí ve velkém hrnci míchal zbylý porridge od snídaně, s úmyslem vyrobit z něj k večeři karbanátky.“

Ano, to mohu potvrdit, že jsme tehdy moc pestrou stravu neměli a šetřilo se. Porridge byl denní stravou: ovesné vločky a kondenzované mléko. Že porridge zbyl je pochopitelné, protože se nám to po třech týdnech zajídalo. Ale **Brat'ka** si i se zbytky poradil. Tábor na Slapech, v zátocce potoku Mastníku, byl romantický a zálesácký; pramice a plachetnici jsme měli uvázány na stromech v zatopeném lese. Byl to první rok napuštění slapské přehrad. I třešně jsme trhali z pramice. **Pacík**

Vtipy

Od Selima

Tohle už v Plaváčku bylo

Ale neškodí si to zopakovat

Šéf přijímá nového prodavače, s tím, že jej vezme na zkušební dobu, aby viděl, jak se osvědčí. Po zavírací hodině si jej zavolá do kanceláře.

"Tak kolik jste dnes měl zákazníků?"

"Jednoho, šéfe."

"Cože!? Jednoho? Naši prodavači udělají průměrně šedesát až sedmdesát zákazníků denně!

Co jste celý den dělal? A kolik jste vlastně utržil?"

"Tři sta osmdesát tisíc dolarů."

"Tři sta osmdesát tisíc? Proboha, co jste prodal?"

"No, první jsem prodal malinký háček na ryby. Pak jsem zákazníka přesvědčil, že by si mohl vzít ještě i střední a velký háček. Pak jsem ho přesvědčil, že by si měl vzít i nějaký vlasec a k němu jsem mu prodal tři pruty - malý, střední a veliký.

Dal jsem se s ním do řeči, zeptal jsem se, kde bude rybařit. Pověděl, že na mysu, dvacet mil na sever. Tak jsem mu prodal ještě pořádnou větrovku, nepromokavé kalhoty a gumáky, protože tam dost fouká.

Přesvědčil jsem ho, že na pobřeží neberou, tak jsme šli vybrat motorový člun. Pak jsem se ho zeptal, co má za auto a vylezlo z něj, že dost malé, člun by na něm nemohl odvézt. Tak jsem mu prodal ještě přívěs."

"A tohle všechno jste prodal člověku, který si přišel koupit jediný háček na ryby!?"

"Ne. On původně přišel koupit vložky pro svoji ženu. Tak jsem mu navrhnul, že když si teda o víkendu nezašuká, že by si mohl zajít aspoň na ryby."